

PERSBERICHT

ON THE NATURE OF BOTANICAL GARDENS

Contemporary Indonesian Perspectives

24 jan – 26 apr 2020

Locatie: Framer Framed

Adres: Oranje-Vrijstraatkade 71, 1093 KS Amsterdam

Preview: 23 januari, 17:00 uur, Framer Framed

Opening: 23 januari, 18:00 uur, Framer Framed

CURATOR: Sadiyah Boonstra

KUNSTENAARS:

Zico Albaiquni, Arahmaiani, Ade Darmawan, Edwin, Samuel Indratma, Lifepatch,
Elia Nurvista, Ipeh Nur, Sintia Tantra

Overal ter wereld zijn botanische tuinen te vinden en doorgaans worden ze geassocieerd met idyllische en exotische natuur. Deze tentoonstelling bekijkt botanische tuinen vanuit een andere invalshoek, en beschouwt ze als een belangrijke plaats waar koloniale macht zich letterlijk wortelde. Deze tentoonstelling belicht hoe de koloniale zoektocht naar producten, winst en macht wereldwijd de context vormde voor de oprichting en consolidatie van botanische tuinen.

On the Nature of Botanical Gardens (2020) toont werk van negen hedendaagse Indonesische kunstenaars die kritisch kijken naar botanische tuinen, koloniale macht, kennisopbouw en economie van de natuur, de nalatenschappen en de huidige gevolgen van het op deze manier benaderen van de natuur en planten. De expositie wil het concept van de botanische tuin, en haar rol bij het vormen van het Nederlandse rijk in koloniaal Indonesië dekoloniseren.

De tentoonstelling hoopt echter verder te gaan dan alleen het dekolonialiseren van het concept van de botanische tuin. Het biedt inzicht in kennissystemen van de natuur die bestonden vóór de opmars van het kolonialisme in Indonesië. Dergelijke kennis werd meestal genegeerd, afgedaan als oriëntaals, of verwoest door koloniale botanici die een hiërarchie creëerden van de kennis over de natuur. *On the Nature of Botanical Gardens* (2020) biedt een startpunt voor de talloze manieren van denken over, en zijn met en in de natuur in hedendaags Indonesië.

De kennis van specifieke planten en hun omgeving was cruciaal voor hun transplantatie van het ene naar het andere deel van de wereld. Deze kennis droeg ook bij aan de ontwikkeling van de enorme plantages die een belangrijk element waren van de koloniale economie, waarbij kennis van de natuur beschouwd werd als verbonden met de economie. Met deze tentoonstelling probeert Framer Framed te verschuiven van een meer traditionele gecategoriseerde blik naar een gelaagd en dieper perspectief op botanische tuinen en verbindt het met de hedendaagse kunst in Indonesië:

Zico Albaiquni (1987) maakt grote kleurrijke schilderijen die de koloniale geschiedenis bevragen. Hij creëert nieuwe kleuren gebaseerd op het kleurenpalet dat tijdens de koloniale tijd werd gebruikt. Zico kreeg de opdracht om nieuw werk te maken. Subtiel verwijst hij in het werk *Ruwatan Tanah Air Beta, Reciting Rites in it's Site* (2019) naar historische referenties van de Indonesische geschiedenis en kunstgeschiedenis, in een poging de geschiedenis van Kebun Raya Bogor, de grootste botanische tuin van Indonesië, opnieuw toe te eigenen.

Arahmaiani (1961) is een van de meest gerespecteerde en iconische hedendaagse Indonesische kunstenaars die zich richt op de waarden die de basis vormen van respect voor de natuur. Haar grote installatie *Memory of Nature* (2013) verwijst naar de basisvorm van de Borobudur-mandala als een kosmische formatie die het universum afbeeldt met al zijn inwoners. Het werk is gemaakt van natuurlijke materialen zoals hout, aarde en vegetatie en zal in de loop van de tentoonstelling uitgroeien tot een levende, groene mandala. Als onderdeel van het werk kunnen bezoekers hun eigen mandala's maken.

Ipeh Nur's (1993) grote muurschildering [*Untitled*] (2018) is getekend op zakken rijst en is een kritiek op de gewelddadige koloniale geschiedenis die in verband wordt gebracht met nootmuskaat. De Banda Eilanden waren de enige plaats ter wereld waar nootmuskaat, door het unieke klimaat en geologische ligging, op natuurlijke wijze groeide. Om het monopolie op de handel in nootmuskaat te verkrijgen, moordde J.P. Coen de Banda-bevolking uit, om hen te vervangen door slavenarbeiders van andere eilanden. De tekeningen van Ipeh verbeelden het geweld en de wreedheid met een rauwheid die het vandaag de dag urgent maakt.

Curator

Sadiah Boonstra is naast haar werk als curator ook academicus. Ze promoveerde aan de Vrije Universiteit, Amsterdam met het proefschrift *Changing Wayang Scenes. Heritage Formation and Wayang Performance Practice in Colonial and Postcolonial Indonesia* (2014).

Momenteel is ze Asia Scholar aan de Universiteit van Melbourne en curator van openbare programma's bij Asia TOPA, Melbourne. Haar onderzoek en interesse als curator richten zich op de culturele geschiedenis, het erfgoed en de podiumkunsten van koloniaal en hedendaags Indonesië, in relatie tot Nederland en de manier waarop ze vertegenwoordigd zijn in musea.

Mede mogelijk gemaakt door: *Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Amsterdams Fonds voor de Kunst (AFK), Stadsdeel Oost, Dutch Culture / Shared Cultural Heritage.*